

— Ами много ли го има ?

— Сума нѣщо ! Всѣки день товарятъ вагони и пакъ се не свършва . Отъ камънитѣ го има повече . И на желѣзницата горятъ все отъ него .

— Ами по други мемлекети намира ли се това нѣщо ?

— Та па . . .

— Ами отколѣ ли почнаха да копаютъ тои кюмюръ ?

— ?

— Иване , да ме заведешъ единъ день да видя , дѣ продаватъ това нѣщо . . . Ами нѣма ли да се развали отъ дѣжда ?

— Нѣма , нѣма ! . . . По му е добръ тѣй ! Та и когато го туряме въ машината , го мокримъ максусъ .

Очудениятъ старецъ взе една бучка , гледа я , обръща , мириса , почука я и пакъ запита :

— А бре Иване , да не е това , дѣто по насъ го викатъ зи ф т ѣ ? На такова мирише и мяза . Съ него по насъ лѣпимъ бѣчвитѣ и кацитѣ . Кога гори топи ли се , пуца ли гѣстъ жълтъ димъ и мирише ли на тежко ?

— Не се топи , ама гори , здраве му кажи . Ела само вижъ ! — довърши многоучено и авторитетно Иванъ лекцията си по минералогия .

Дѣдо Генко влѣзе въ готварницата и надникна въ отворената врата на нажежената чугунева машина , въ която се бѣха разтлѣли вѣглища , та не позволяваха да се отиде до нея , чуди се , клати глава и пакъ продума :

— Да бѣхъ умрѣлъ вчера , нѣмаше да видя и това чудо — такъвъ кюмюръ ! . . . Дѣ се е чуло и видѣло досега кюмюръ да се копае изъ земята ? ! . . . По нашитѣ мѣста го нѣма ! Чудни работи , чудни работи ! . . . А скъпо ли е това нѣщо ?

— Господарьтъ купува тона по 20 лева . Много спорно нѣщо .

— Не можахъ да те разбера . Ти ми кажи колко оки . Нали го теглятъ ?

— Теглятъ го , бе джанъмъ , ама друга тюрлия . Не мога ти каза колко оки . На двѣ коли го докараха .

— Та двѣ кола за 20 лефа а ?